

Sorállás. Tűző nap. Szekerekre
feldobált gazdátlan csontok.
Egy nő angyaltollat tart
a kezében, az árokparton találta.

Elég. Múljon el ez
a keserű pohár. Kilöttyenő
fekete az abroszon.
Beszédfoszlányok, mint egy zajos
kávéházban: Azért kíváncsi
lettem volna,
milyen a megsemmisülés.

Kemény István

A TERÜLETI ELV

Komolyhon novembere mögött még
ott barnállik ugyanennek októbere is
meleg szellőivel, öregasszonyaival,
öt-hat bozontos bástyájával,
erdejével, tanácskozó állataival.
Hideg van, leesnek az esők,
a pillantások, az utolsó gyümölcsök
és két fázós kéz is a billentyűkre
idő, azaz karácsony előtt.

Gondoltál arra már, hogy Komolyhon tartomány
a mi kamránk? Arra, hogy minden itt van,
az erdőink éppúgy, mint az Advent? Hogy a
teljes termést a helyére hordtuk?
Hogy a fogalmi sík megtelt, tiszta és sötét?